

Şiire Leyla Olan Kadın

– Leyla Usta · 21 Mart 2011

"His kendini aşınca us kapıya dayanır Ertelenmiş tüm sözler son noktada uyanır"

Bir sana bedbahtlığım bir sana bu can revân
Özümle bütünleşen figanımdır bârı-dil
Sual ettikçe gönül der ki "nihânda devan"
Dün yalan, bugün seyyah, bari sen gerçeği bil

Yâr dalımda gül değil toprağında son nemsin
Son nefese tutunmuş vazgeçilmeyen demsin

Şiirdir sonsuzluğum vuslat mânâda yetim
İç sesimin yankısız duvarındadır gölgem
Ne his çalarım kuldan ne satlıktır etim
Der ki gözlere uzak sol yana yakın bölgem

İçinde al değil de ak saklayan cennetsin
Zül ile anmam seni sen bitimsiz minnetsin

Aynalar öze âmâ yüzün yüzüme üryan
Kirpiğinin ucundan yedi rengi izlerim
Baktıkça ummanına silinir zamandan an
Bir tek gece şahittir birde bitap dizlerim

Yıldızlar yârenimdir sen gizli mabedimsin
Dünya gözüm beşeri sen kalbi ebedimsin

Dilinden dönüş değil ant düşüren şairim
Dokuz boğum yutkunup sonunda adın anan
Varsın mehtap uyusun geceyedir şiirim
Her dizesi efsunlu nar-ı aşk ile yanan

Şiire Leyla olmuş bir kadın cümlesiyim
Şaha kalkmış vuslatın hasrete hamlesiyim

Leyla Usta

Dünya Şiir Gününüz Kutlu Olsun...